

Természetvédelmi prioritások és célkitűzések

Ipoly-völgye HUDI20026 kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület

Prioritás (SDF 4.2 Quality and Importance):

Kiemelt fontosságú cél a következő fajok/élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése/helyreállítása:

Közösségi jelentőségű élőhelytípusok: 6440 *Cnidion dubii* folyóvölgyeinek mocsárrétjei,

Kiemelt közösségi jelentőségű élőhelytípusok: 6260 Pannon homoki gyepek, 91E0 Enyves éger (*Alnus glutinosa*) és magas köris (*Fraxinus excelsior*) alkotta ligeterdők (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)

Közösségi jelentőségű állatfajok: erdei szitakötő (*Ophiogomphus cecilia*), kis lemezcsiga (*Anisus vorticulus*), tompa folyamkagyló (*Unio crassus*), sávós bődöncsiga (*Theodoxus transversalis*), petényi márna (*Barbus meridionalis*), német bucó (*Zingel streber*), selymes durbincs (*Gymnocephalus schraetzer*), réti csík (*Misgurnus fossilis*), balkáni csík (*Sabanejewia aurata*), homoki küllő (*Gobio kessleri*), vidra (*Lutra lutra*), mocsári teknős (*Emys orbicularis*)

Célkitűzések (SDF 6.2 Management):

Általános célkitűzés:

A Natura 2000 terület természetvédelmi célkitűzése az azon található, a kijelölés alapjául szolgáló közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

Specifikus célok:

Kedvező természetvédelmi helyzet megőrzése:

A területen található jó állapotú mocsárrétek, homoki gyepek, enyves égeres ligeterdők kiterjedésének, szerkezetének, fajkészletének megőrzése.

A területen található kis lemezcsiga, erdei szitakötő, tompa folyamkagyló, sávós bődöncsiga, petényi márna, német bucó, balkáni csík, selymes durbincs, homoki küllő, réti csík, vidra és mocsári teknős állományok fennmaradásának biztosítása.

Nem véghasználható a tíz éves erdőtervezési cikluson belül - jelölő élőhely típusonként vizsgálva - több idős erdőállomány, mint amennyi korosodásával belép a hasonló ökológiai funkciót ellátni képes korosztályokba.

A jelölő erdei élőhelyek állományaiban a tájidegen fafajok elegyaránya nem növekedhet.

A többlet vízhatástól függő jelölő élőhelyek számára a megfelelő vízellátottság és vízháztartás biztosítása, vízjárást negatívan befolyásoló vízrendezési beavatkozások nem végezhetőek.

Kedvező természetvédelmi helyzet elérése érdekében szükséges fejlesztés:

Inváziós fajok, különösen a selyemkóró, kanadai aranyvessző, zöld juhar, fehér akác, bálványfa, fekete fenyő, erdei fenyő, által veszélyeztetett jelölő gyepársulások megóvása a degradációtól, az inváziós fajok terjedésének megállítása, állományaik csökkentése.

Az aktuális természeti állapothoz igazodó extenzív legeltetési/kaszálási rendszer kialakítása a mocsárrétek területén a túlhasználat/alulhasználat, valamint a természetes gyepszerkezetet romboló használat elkerülése érdekében.

A jelölő erdei élőhelyek állományaiban előtérbe szükséges helyezni a folyamatos erdőborítást biztosító, vagy ahhoz funkciójában jobban közelítő használatok alkalmazását, valamint

közelíteni szükséges a lombkorona-, cserje-, lágyszárú szint faji, életkori összetételét a természetes állapotokhoz.

Hallépcsők kialakítása az Ipoly folyón az Ipolybalog, és Ipolyvece területén levő duzzasztó műveknél.

Drégelypalánk és Hont térségében a Héviz-patak ártérre történő átvezetése, lecsapoló árokrendszer megszüntetése, vízvisszatartás megvalósítása.

A Dejtári Nagy-tó vízutánpótlásának kidolgozása és megvalósítása.

Az Ipolyszögi égerláp vízutánpótlásának megvalósítása, és a vízvisszatartó rendszer kiépítése.

A jelölő élőhelyek inváziós veszélyeztetésének mértéke nem növelhető. Ennek érdekében a jelölő élőhelyekkel érintkező, az adott helyen tényleges inváziós fenyegetést jelentő tájidegen fásszárú állományok nem telepíthetők. Újjonnan telepített, vagy erdőfelújítás során létesített tájidegen fásszárú állomány és a jelölő élőhelyek között legalább 20 m széles védőzónának szükséges lennie fásszárú növényzetből, vagy legalább 30 m széles védőzónának lágyszárú növényzetből.

A területen a vadlétszámot olyan szinten szükséges tartani, hogy az a külön vadvédelem nélküli erdőfelújítást ne gátolja, valamint ne okozza a gyepek degradációját.

A tájidegen fásszárúakkal betelepített homoki gyepek lehetőség szerinti visszaalakítása gyepterületekké, vagy gyepekkel mozaikos őshonos erdő területekké Dejtár és Patak térségében.